

Els governants i l'opinió pública

per PERE LLONGARRIU

El divorci existent entre l'opinió pública i els governants, feu possible quatre anys enrera l'enderrocar la monarquia i implantar a Espanya la República democràtica. El poble aleshores estava, com va demostrar-ho a les eleccions del 12 d'abril, amb els homes de la República. L'entusiasme del qual estava impregnada la gran massa republicana, era prova evident que esperava amb la República una nova era de renovació i llibertat, preveia l'anul·lació de tantes i tantes xacres de les quals estava minat el règim caigut, n'esperava amb il·lusió el millorament econòmic i social i començava a respirar a ple pulmó una nova, encara que desconeguda llibertat. Els homes del 14 d'abril, (podien vanar-se'n) eren el poble.

Com una exhalació han passat quatre anys. Amb quatre anys que n'hem vist de coses noves! què n'han passades i quantes n'han caigudes d'il·lusions!... Quatre anys de República i no obstant el poble segueix igual que ahir; els problemes essencialíssims resten encara sense resoldre; el pànic, la fam i el caciquisme són encara el fantasma que persegueix sense treva al treballador. La fam no admet raons per més de pes que siguin; amb aquesta companyia no és possible l'elegir ni la llibertat. Comprenem el perquè es vagi perdent l'entusiasme i quasi ningú aspiri a un demà millor.

No volguem carregar a altres la culpa que és ben nostra (dels dirigents); per crua que sigui, la veritat ans que tot.

Què en treiem de propagar arreu que la majoria és amb nosaltres, que és republicana d'esquerra, si quan és l'hora de movilitzar-la, de donar el triomf als seus homes perquè consolidin les lleis fetes i en facin de noves, de millors, segons les necessitats i programes, els dirigents amb bands, personalismes, dissensions i malabarismes inoportuns, la desorienten dividint-la, facilitant que els enemics (mo-

nàrquics amb hortet) aprofitin el botí en litigi? De qui és la culpa de que en les eleccions de novembre que triomfaren les dretes es fessin tantes coaccions? Com és que després de més de dos anys de República tinguessin els cacics els mateixos privilegis i facilitats per valdre's dels jocs bruts que empraren en temps de la monarquia, per guanyar unes eleccions? Si no s'havia fet res per arrencar a la massa treballadora de les urpes del cacic, per què trobem estrany que aquesta obeeixi al cacic ans de morir-se de fam? I, finalment, si és que hi havia divorci entre els homes del primer bienni, no seria degut a que no s'havien convertit en immediates realitzacions els tòpics que en la propaganda feien vibrar de goig i emplenaven d'entusiasme al poble republicà freturós d'una llibertat que s'havia ben guanyat?

No hi ha dubte, l'opinió republicana no s'ha vist assistida com tenia dret, pels seus dirigents. Sobren molts senyors que fan mítings, sobren molts aspirants a càrrec, però manquen vertaders organitzadors, manquen homes sense demagogia que, amb sinceritat palesa sàpiguen ésser fidels mandatariis del poble, que encara que no sàpiguen fer grans discursos tinguin la virtut i la valentia d'abordar els problemes de cara i resoldre'ls, i puguin tenir la satisfacció d'estar identificats amb aquesta immensa massa de republicans inconeguts que els donen el vot.

Que no vulguin veure visions. Són els obrers la majoria del país i, si no se'ls fan concessions preservant-los de les misèries que estan obligats a patir i de les investides del cacic, no farà mai cap sector que governi, obra positiva.

Continuament es parla que els republicans s'uneixen, que l'unió dels republicans és un fet. Nosaltres creiem que no serà necessari tocar el clarí molt fort perquè tots es movilitzin. Els republicans,

la gran massa republicana, està unida desde molt temps i espera amb ànsia que s'uneixin els dirigents, els cabdills de grups i grupets, els únics que no saben posar-se d'acord.

Es precis que s'acabi aquest caos, és necessari fer quelcom per tornar l'alegria a la República. Solament les esquerres, ens referim a una coalició republicana socialista, poden fer aquest miracle si rectifiquen els errors comesos, enarborant la bandera i cridant a ple pulmó: Visca la República; Visca la Llibertat; i al mateix temps fer que tots els espanyols puguin també cridar-ho.

Aquest número ha passat per la prèvia censura

L'impost sobre els solars

Els nostres lectors ja estan assabentats de la resolució dictada pel Governador General interí de Catalunya, Sr. Pich i Pon, sospenent l'esmentat arbitri mentre durin les actuals circumstancies.

Segons ens fa saber la Delegació local de la Cambra de la Propietat Urbana en una nota que publicava la setmana passada el confrare «La Tradició Catalana», el determini del senyor Governador General obeeix a la instancia que a darrers de febrer la pròpia Delegació formulà i a les conclusions preses en l'assemblea celebrada el dia 3 de març en el Teatre Principal, la comicitat i baixesa de sostre de la qual ja coneixen els nostres lectors.

«El Deber» de la setmana passada, publicava un documentat *Aclariment* sobre la resolució dictada pel Governador General de Catalunya sospenent l'impost de referència, posant de manifest amb quanta arbitrariedad i desconeixement de l'assumepte s'ha dictat aquella suspensió.

De tota manera, en la comunicació de la Generalitat es fa constar que aquesta suspensió és transitòria, vàlida només mentre durin les actuals circumstancies. Una vegada normalitzada la nostra vida municipal l'Ajuntament podrà pendre novament l'acord que estimi oportú en la qüestió de l'impost sobre els solars, acord que tenint en compte les necessitats d'Olot i al fi a què es destinava l'import del mateix (abasteixament d'aigües de la població) no dubtem des d'ara cap a quin cantó recaurà, que no pot ésser altre que el de la ratificació del tan comentat i rebregat impost.

J. Casademont
Odontòleg

Té el gust de participar a la seva clientela, que ha traslladat la seva CLÍNICA DENTAL al Carrer de Sant Esteve, 21 (sobre l'oficina de Contribucions) on continuarà prestant els seus serveis professionals.